

Петко Ради прѣстенъ дади,
 Да го чака бѣла Рада
 За година, за полвина.
 Не го чѣка бѣла Рада
 Ни година, ни полвина,
 Не го чѣка день до пладня,
 Най са Рада погодила.
 Тамамъ Рада подъ вѣнчило,
 Дели Петко на вратата,
 На вратата сѣсъ кривака.
 Петко Ради отговаря :

» Давай, Радке, що си зела
 Два прѣстена позлатени,
 Желтиците съ шиниците,
 Имането съ казанете,
 Грошовете съ кошовете ! »
 Радка Петку отговаря :
 » Ималъ си ги, давалъ си ги,
 Нѣмала сѣмъ, земала сѣмъ ! »

Садила мома край море лози,
 Край море лози, сѣсъ бѣло грозди,
 Хемъ го садила, хемъ е думала :
 „Ахъ, лози, лози, сѣсъ бѣло грозде,
 Бато та садя, кой ще та бере,
 Бой ще та бере, кой ще та ѣде ?
 Бато си нѣмамъ нийдѣ никого,
 Токмо си имамъ едного Бога,